

אילת כרמי, "קיר מדען 2"

דכי ציור

שתי תערוכות ציור על נייר של שתי אמניות מוצגות במרחק הליכה קצר אך מציעות גישות ותפיסות אמנותיות שונות לחלוטין. היו שלום ותודה על הדפים

הנוצרת היא התנופה של סידור הנייר על גבי הקיר, היוצר שאיפה כלפי מעלה.

התערוכה של כרמי היא סוג של אתגרתא בכיוון האישי והפרטי שהיא מציעה. חקירה פרטית המייצגת כמיהה כללית נרחבת יותר, שבה היבטים של עוצמה וכוח נשיים הבולטים מאוד בעבודותיה של האמנית לאורך השנים. היכולת הטכנית המרשימה של ציור היורד לפרטים למרות המהירות שבה הוא מבוצע, הנושא שאותו חוקרת כרמי לעומק והכחירה בחומר – כל אלה מעמידים בפני הצופים עולם אמנותי הרמטי שלו שפה מובחנת, סגנון ואיקונוגרפיה אישיים.

בניגוד לרפרוף המעורר ולנרטיב המובנה של אילת כרמי, התערוכה של הדס חסיד, שגם בה עבודות ציור על נייר, מציעה חוויה שונה לחלוטין. "יריקות וניגובים" היא לכאורה תערוכה של ציור חמור, דוגמטי, שלמעשה מלאה בהומור ובאירוניה עצמית על מלאכת הציור ועל הבניית משמעות. שני גופי העבודה העיקריים הם "יריקות", סדרת עבודות של קווים המשורטטים באמצעות סרגל על דף שהצטברות הדיו בנקודות מסוימות כמו יוצרת עליו יריקות. "ניגובים" הם הבדי פרודקט, ניגוב העט והסרגל על נייר סופג. אקראיות היריקות מצטברת לעבודות עם קומפוזיציות מופלאות, כמו סיסמוגרפים עדינים. לעתים הן נראות כמו פיזור מקרי, לעתים מצטברות על פני מיקום מסוים ברח. האמנית שולטת כביכול על המרחק בין הקווים ועל צבע העטים, אך לא על היריקות, שעדיין נראות בסופו של דבר מוקפדות ומתוכננות מאוד. מנקודת מוצא מינימליסטית יוצרת חסיד יצירות טעונות, עמוסות ומרובות מתח. הפעולה הרפטיטבית שהופכת ונעשית אובססיבית יותר ויותר היא תובענית כלפי האמנית, אך גם כלפי הצופים, שנשאבים לתוך העולם חסר הפשר של חסיד, שבו המקריות, הסתמיות והארעיות נארגים למרחב בעל משמעות חדשה, מכילה וכזו שאינה מרפה.

חסיד מפלטת עם האקספרסיוניזם, אך באופן המעקר אותו מכל פיזיות וכתב יד חופשי לטובת הגרפיקה המוקפדת, הרוון הציורי והשלטון החומה. הגופני הופך למכני, הייצרי למושטר והאקספרסיבי לשטוח. אך כוחה ויפוייה של התערוכה מצויים בכך שבסופו של דבר מצליחה חסיד ליצור חוויה רגשית. עבודות כמו "יריקות בכחול" או "יריקות באדום", שבהן קווים אופקיים משורטטים בצפיפות מנוקדים ביריקות אקראיות של העט, נדמות כמו פריסת גלגל השיניים של מנגנון תיבת נגינה ישנה. כמו גלגל השיניים הנראה אקראי אך יוצר מוזיקה מתוכננת היטב, כך גם העבודות בתערוכה של חסיד.

אילת כרמי, 2,888 רגל". גלריה 39. עד 17.7.
הדס חסיד, "יריקות וניגובים". ג'ולי מ. עד 18.7.

hila.brenner@gmail.com

"2,000 רגל" הוא שם תערוכה של אילת כרמי, המציגה בפני הצופה עולם של הכלאות – בין הביולוגי למכני, בין הרומס לקינטי, בין הארצי למרחף. במרחב ההיברידי שהיא יוצרת על הדף שולטות דמויות נשיות לצד חלקי מכונות, כנפיים ועצמות. כרמי יוצרת נרטיב של חיפוש קמאי אחר הרצון לנצח את כוח המשיכה ולעוף. היא ממציאה חלקי כלים תעורפתיים שהם הכלאה בין כנפיים לגלגלים, בין מוטות למפר"שים, כשעל הכל מנצחות דמויות נשיות המזכירות אלות קדומות, עירומות ובעלות עוצמה.

נוכחות התערוכה אינה חקרנית ורידקטיבית, אלא מיתית הרבה יותר. המצע שעליו יוצרת כרמי הוא דפי מיילר, דפים שקופים שעליהם היא מציירת בשמן. הדפים השקופים מאפשרים הנחה של שכבות שנתרות אווריריות ויוצרות הסתרה שאינה חוסמת את המבט, אלא מסוככת עליו. תליית הניירות האחד על האחר בפיוזר על גבי הקיר יוצרת סוג של מיצב ציורי. את נוכחותו המעודנת אפשר לדמות למשק כנפיים מרומז, המותיר את הדימויים צפים על גבי הקיר תוך ניסיון להתגבר על כוח הכובד והמסה באמצעות מצע שהוא המינימום ההכרחי.

לאורך התערוכה נפרש בפני הצופה עולם פוטנציאלי שבו קיימים קשרים היברידיים המשוערים כולם לשאיפה ול"מחקר ההמראה של כרמי. אחת העבודות שכמו מסכמת את התערוכה מצויה דווקא בחלל התצוגה הצדדי ולא בחלל המרכזי. כעבודה זו נראית דמות נשית עירומה, שאלהיה מחוברת מכונת תעופה מוזרה המורכבת מחלקי מכונות, נוצות ועצמות. הדמות היא דמות כלאיים, שלא ניתן להפריד בין חלקיה המכניים והאורגניים, והיא ממצה את התליך החקירה שאותה מציגה האמנית בתערוכה.

העבודות של כרמי, למרות היופי הפתייני שהן מציעות, אינן מתמסרות מיידית לצופה. המורכבות שלהן נובעת מהעולם ההיברידי הנוכח בהן, שלא תמיד יש לו הסבר נרטיבי. כך, למשל, בעבודה המעניינת והאניגמטית "מי נוטאר", שבה במקום דמות נשית יש דמות עם גוף אשה ופני תיש. הדמות מחזיקה ציר המחובר לגלגל ולחלקים נוספים, ובהם גלגלי שיניים ועצמות. התנועה היחידה

הדס חסיד, "יריקות בכחול"

בניגוד לרפרוף המעורר ולנרטיב המובנה של אילת כרמי, התערוכה של הדס חסיד מציעה חוויה שונה לחלוטין